

ХІХ МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ
17 МАРТ - 31 МАРТ 1979 Г. РУСЕ - БЪЛГАРИЯ

K 7/M 45

120000868633

7,094,4062
M 45

REPAID - 1935

1935

**ХІХ МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
„МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ“
РУСЕ — 1979 год.**

Посветен на 35-годишнината на
социалистическата революция в България

**ПЕСЕННО - ПОЕТИЧЕН
КОНЦЕРТ**

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868633

24 март — събота

Начало — 10 ч.

Зала — Дом на културата

447916

С участието на:

н. д. к. ЛЮБОМИР ЛЕВЧЕВ

з. а. ПАВЕЛ ГЕРДЖИКОВ

Съпровожда — ВЕРА БАЕВА

СОФИЙСКИ КАМЕРЕН ХОР
„ЛЮБОМИР ПИПКОВ“ ПРИ
ПДК „ДРУЖБА“

Главен художествен ръководител —

н. а. ВАСИЛ АРНАУДОВ

Съпровожда — ИРИНА ЩИГЛИЧ

ПАНЧО ВЛАДИГЕРОВ —

„Песен на Чанг Линг“
из музиката към пиесата
„Тебеширеният кръг“
от Клубунд

Две песни на шута
из „Дванайста нощ“
от Шекспир

Песен на войника
из музиката към пиесата
„Тебеширеният кръг“
от Клубунд

Изпълнява з. а. ПАВЕЛ ГЕРДЖИКОВ
Съпровожда — ВЕРА БАЕВА

Народният деятел на културата,
поетът ЛЮБОМИР ЛЕВЧЕВ
изпълнява свои стихотворения

ЛЮБОМИР ЛЕВЧЕВ

Роден е на 29. IV. 1935 г. в Троян. Завършва средно образование в София, библиография и библиотекознание в Софийския държавен университет „Климент Охридски“. От 1957 година работи във вестник „Народна младеж“, в литературната редакция на радио София, в отдел „Пропаганда и агитация“ на ЦК на ДКМС. От 1962 до 1970 г. е редактор на вестник „Литературен фронт“. В периода 1972 — 1975 г. е първи заместник председател на НС на ОФ, а от 1975 г. е първи заместник председател на Комитета за култура. Член е на ЦК на БКП и на Съюза на Българските писатели.

Първите си стихотворения печата в ежедневния и периодичния печат още от 1950 г. Първата му стихосбирка „Звездите са мои“ е от 1957 г. Тя е последвана от „Завинаги“ в 1960 г., „Позиция“ в 1962 г., „Но преди да остарея“ в 1964 г., „Пристрастия“ в 1966 г., „Обсерватория“ в 1967 г., „Рецитал“ в 1969 г., „Стихотворения“ в 1972 г., „Стрелбище“ в 1974 г. В 1972 г. са издадени „Поеми“, в 1975 г. — стихотворенията „Дневник за изгаряне“. Следват поемите „Звездопът“ в 1973 г., „Свобода“ в 1975 г., „Самосъд“ и „Изход“ от 1976 година.

Поетът Любомир Левчев израства с разведряването на общественно-политическата атмосфера у нас след Априлския пленум в 1956 година. Характерно за неговата поезия е неизменното присъствие на гражданския патос, на острото чувство за съвременност, за непрекъснат стремеж за общуване със съвременниците. Под влиянието на поезията на Маяковски, Вапцаров, Пеню Пенев, стиховете му са наситени с психологическа острота, гражданска развълнува-

ност и дързост. Много често стиховете му са сравнявани с най-хубавото от поезията на Е. Евтушенко, А. Вознесенски, Г. Аполинер, когато интимната изповед се съчетава с особено изострена и ярка гражданска позиция.

В произведенията си Любомир Левчев разкрива собствената страст и жажда да се докосне и да преживее сам всичко онова, което вълнува съвременника — и тъгата, и радостта, и дълбокото страдание, и мъжеството на нашия съвременник.

Той откликва на всички големи събития, на всички парливи световни проблеми, независимо дали те засягат далечен Виетнам или трагедията на Чили. Еднакво близки са му и делничните преживявания на обикновения човек. В поезията си той отразява съвременното с комунистическа проникновеност, с гражданска непримиримост и дълбока вяра в човека — борец и творец.

Поезията на Левчев е преведена на немски, руски, украински, японски, италиански, гръцки, френски, арабски и други езици. За големите заслуги към родната литература и култура и за творческите му успехи е удостоен през 1972 година с Димитровска награда, със званието „Заслужил деятел на изкуството и културата“ през 1974 г. и „Народен деятел на изкуството и културата“ през 1977 година.

ЛЮБОМИР ПИПКОВ —

Три песни по текст
на Иван Радоев
„В далечната пуста“
„Трепетлика“
„Морето и любовта“

Изпълнява з. а. ПАВЕЛ ГЕРДЖИКОВ
Съпровожда — ВЕРА БАЕВА

ПАВЕЛ ГЕРДЖИКОВ

Роден е в Кърджали през 1938 година. Завършва пеене в Българската държавна консерватория, като ученик на Ана Тодорова и Илия Йосифов. Като солист в Националния академичен театър за опера и балет в София, той е подготвил и притежава богат и разнообразен репертоар. Застъпва бас-баритоновите партии от оперите на Моцарт, Вагнер, Верди, Россини, Бизе, Бородин, Прокофиев. Наред с това изгражда пълнокръвни образи с високо развито национално чувство из българските опери „Ивайло“ на М. Големинов, „Янините девет братя“, „Антигона 43“ на Л. Пипков, „Боянският майстор“ на К. Илиев.

Герджиков изпълнява и много солови партии в редица оратории и вокално-симфонични произведения, като „Магнификат“ от Бах, „Сътворението“ и „Годишните времена“ от Хайдн, „Ромео и Жулиета“ от Берлиоз, „Реквием“ от

Верди, „Стабат матер“ от Росини, „Оратория за нашето време“ от Л. Пипков, Девета симфония от Бетховен и още много други.

Обрисовката на неговия творчески портрет не би била пълна, ако не се отбележат големият брой песни в репертоара му от Бетховен, Брамс, Лист, Даргомижски, Мусоргски, Пипков, Владигеров и други.

Герджиков е гостувал на оперните сцени на много европейски страни и е първият български оперен певец, гастролирал в Австралия.

Носител е на награда от международния конкурс „Енеску“ през 1961 г. Лауреат е на Втория международен конкурс за млади оперни певци в София през 1963 година.

За забележителни постижения в певческото изкуство е удостоен със званието „Заслужил артист“ на НР България.

родния хоров конкурс в гр. Арецо — Италия; 2 първи награди на международния хоров конкурс в гр. Мидълсброу — Великобритания; 2 първи награди и Голямата награда на конкурса „Нека пеят народите“, организиран от Би—Би—Си, Лондон.

Трудно е да се каже в кои песни и с какво най-силно покорява изумителното интерпретаторско и техническо съвършенство на тези артистки... Това е Чомолунгма на хоровото изкуство!

сп. „Българска музика“

Изпълненията на хора бяха като акварелни картини, в които и най-малките детайли са нарисувани с най-голяма прецизност. Слушателите се отнесоха с най-гореща признателност към прекрасното изкуство, което стои на най-високото стъпало на професионализма.

в. „Уляновска правда“

Най-силно преживяване на фестивала в Ихлава предизвика Софийският камерен хор... Отлични гласове, широка динамична амплитуда, учудващо проникване в настроението на различните творби, безупречно професионално изпълнение.

в. „Млада фронта“, Чехословакия

Още в първия момент пролича, че този хор си е изработил една мярка от хомогенна, едновременно фино детайлирана музикална култура, която е рядкост. При това и в най-сложните части е запазена абсолютна интонационна чистота. Жените от София пеят съвършено свободно, естествено, служейки единствено на творбата, на нейния специфичен стил. Тяхното представяне с хорови творби от родината им беше брилянтно.

в. „Нойес Дойчланд“, ГДР

Силата на Софийския камерен хор е в поезията, грацията и чара на пеенето. Чисти гласове, никога не форсиращи сопрани и наситени мецосопрани и алти са съчетани в хармонично съзвучие... Радостно е да се преживее ентусиазма, с който се поддържа едно хорово пеене на високо равнище. Усеща се, че за хористките пеенето е жизнена необходимост.

в. „Национал цайтунг“, ГДР

Прекрасното представяне на камерния хор от София не оставя съмнение в прецизната му техническа подготовка и култура на изпълнението. Изненадата възникна от факта, че става дума за много млад състав, основан през 1966 година...

Театър „Петрарка“ беше буквално разтърсен от аплодисментите на публиката за Софийския камерен хор.

в. „Унита“, Италия

Софийският камерен хор е състав, който може да фигурира в програмите на най-големите концертни подиуми по света... Един състав с най-висок престиж и стойност, явил се в цялата история на конкурса „Ч. Сегизи“.

в. „Пиколо“, Италия

Да се слуша Софийския камерен хор е истинско удоволствие. От първия тогава става ясно, че пред нас е първокласен певчески състав с изявена дисциплина, красива звучност, ясна дикция, ефективна динамична изразност — от пианисимо до фортисимо, изцяло под съвършения контрол на своя диригент. Забележителна е неговата музикална пластичност и емоционално пресъздаване.

в. „Кроникъл адвъртайзър“, Англия

Честита е страната, която се радва на такова изобилие от гласове. Сега разбираме защо София е една от световните столици на песента, както и един от световните снабдители с таланти на оперни сцени. Най-голямо впечатление ни направиха преливането и гъвкавостта на хора. Тези 36 изпълнителки, които като че ли дишат заедно, показаха всичко, на което са способни, в „Мадригал на музите“ от Русел и „Хубавице, ако ние бяхме“ от Пуленк, изпълнени на френски. Под диригентството на Васил Арнаудов, един „фин магьосник“, този хор доказва своята невероятна спойка при българските народни песни.

в. „Фигаро“, Франция

